

Η Ρόσι είχε βαρεθεί να νιώθει
ότι δεν ανήκε κάπου.

Η προσευχή της Ρόσι

Από την Λούσυ Στήβενσον Γιούελ
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

Η Ρόσι άφησε το σακίδιό της στο πάτωμα. Είχε μόλις τελειώσει τη δεύτερη ημέρα της στη νέα της τάξη. Και δεν ήταν καλή ημέρα.

«Τι τρέχει;» ρώτησε η μαμά.

Η Ρόσι σωριάστηκε στον καναπέ. «Κάποια παιδιά στην τάξη μου είπαν άσχημα πράγματα για μένα» είπε. «Σχετικά με το σκούρο δέρμα μου».

Δεν υπήρχαν πολλοί άνθρωποι στο σχολείο που να είχαν το ίδιο

χρώμα με το δέρμα της Ρόσι, έτσι αισθάνθηκε ότι δεν ανήκε κάπου. Αλλά το πείραγμα την έκανε να νιώσει εκατό φορές χειρότερα.

Η μαμά φαινόταν ανήσυχη. «Λυπάμαι» είπε. Αγκάλιασε τη Ρόσι. «Θα μιλήσω στη δασκάλα σου γι' αυτό».

Όμως την επομένη στο σχολείο, πείραξαν ξανά τη Ρόσι. Ένα αγόρι στην τάξη της συμπεριφερόταν με αγένεια όλη την ημέρα.

Η Ρόσι ένιωθε λυπημένη. Αλλά ένιωθε επίσης θυμωμένη. Μερικές φορές όταν ήταν αγενής μαζί της, η Ρόσι λογομαχούσε μαζί του. Όμως δεν την έκανε να νιώθει καλύτερα.

Μία ημέρα, όταν η Ρόσι γύρισε σπίτι από το σχολείο, έτρεξε κατευθείαν στο δωμάτιό της. Είχε βαρεθεί να την πειράζουν. Είχε βαρεθεί να αισθάνεται ότι δεν ανήκε κάπου. Έβαλε το πρόσωπό της στο μαξιλάρι της και έκλαψε.

Τι να κάνω; σκέφθηκε. Δεν ήθελε να αισθάνεται έτσι για το υπόλοιπο του σχολικού έτους.

Η Ρόσι σκούπισε τα μάτια της. Κατόπιν σήκωσε το βλέμμα της στο μικρό άγαλμα του Ιησού που ήταν στο ράφι της. Η μαμά το είχε δώσει στη Ρόσι για να την βοηθήσει να θυμάται τον Ιησού.

Ίσως θα έπρεπε να προσευχηθώ, σκέφτηκε. Γονάτισε και σταύρωσε τα χέρια της.

«Αγαπητέ Επουράνιε Πατέρα, πονώ πραγματικά μέσα μου. Οι συμμαθητές μου μού συμπεριφέρονται άσχημα λόγω του σκούρου δέρματός μου και αυτό με κάνει να αισθάνομαι απαίσια. Σε παρακαλώ, βοήθησέ με».

Ένωσε καλά που είπε στον Επουράνιο Πατέρα για τα συναισθήματά της. Ήξερε ότι Εκείνος άκουγε. Ένωσε ζεστασιά και αγάπη, σαν μία μαλακή κουβέρτα να

την τύλιγε. Ένωσε ότι το χρώμα του δέρματός της ήταν όμορφο. Ήταν τέκνο του Θεού και Εκείνος την αγαπούσε.

Όταν η Ρόσι τελείωσε την προσευχή, είχε μια ιδέα. Ίσως υπήρχαν περισσότερα που θα μπορούσε να κάνει περισσότερα για να βοηθήσει στο σχολείο της.

Την επόμενη εβδομάδα, η Ρόσι και η μαμά της μίλησαν στους ανθρώπους που ήταν υπεύθυνοι για το σχολείο για αυτό που συνέβαινε στην τάξη της. Η Ρόσι αναζητούσε άλλα παιδιά στο σχολείο που τα εκφόβιζαν και έγινε φίλη μαζί τους. Προσπάθησε να αγνοήσει το αγόρι που την πειράζε. Και στην εκκλησία την Κυριακή, ανέφερε στη μαρτυρία της ότι ο Επουράνιος Πατέρας τους αγαπούσε όλους.

Τα πράγματα στο σχολείο δεν καλυτέρευσαν αμέσως. Όμως όταν ήταν δύσκολο, η Ρόσι θυμόταν πώς ένιωθε κατά τη διάρκεια της προσευχής της. Ήταν τέκνο του Θεού και την αγαπούσαν. Και επειδή το ήξερε αυτό, μπορούσε να κάνει τα πάντα. ●

ΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΗΣ ΡΟΣΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ είναι όταν οι άνθρωποι τυγχάνουν άδικης μεταχείρισης λόγω του χρώματος του δέρματός τους ή του υποβάθρου τους. Ορίστε τι μπορείτε να κάνετε:

- Να θυμάστε ότι είστε ένα τέκνο του Θεού.
- Να συμπεριφέρεστε σε όλους με αγάπη, καλοσύνη και σεβασμό. Να θυμάστε ότι είναι τέκνα του Θεού επίσης.
- Εάν σας εκφοβίζουν ή αν βλέπετε κάποιον να εκφοβίζεται, μιλήστε σε έναν ενήλικο. Να υπερασπίσετε τον εαυτό σας, αλλά μην αντιδράτε με την ίδια αγένεια που σας έδειξαν.
- Να αναφέρετε τις εμπειρίες σας σε άλλους. Να τους βοηθήσετε να ξέρουν ότι δεν είναι μόνοι τους.
- Να υπερασπίζεσθε άλλους που τους φέρονται άδικα. Να είστε φίλοι τους.